

Na het strandfeest in Hoek van Holland, waarbij een jongen van 19 werd doodgeschoten, stonden hooligans weer volop in de belangstelling. Maar hoe wordt iemand hooligan? Waarom doen ze de dingen die ze doen? **Mark Misérus** sprak erover met een Feyenoord-hooligan.

Ik wilde alleen maar vechten

Wat er in Hoek van Holland is gebeurd, heb ik niet van dichtbij meegemaakt. Dat er geschoten is door de politie, weet elke hooligan in Nederland. Nu zoekt de politie zogenaamd naar een hooligan die de beslissende kogel heeft afgevuurd, alleen maar om zichzelf te beschermen. Die stille agenten zijn degenen die wapens op het feest bij zich hadden, niet de hooligans. Ze zullen wel bang zijn geweest, omdat ze in de minderheid waren.

Er werd direct een link gelegd met Feyenoord-hooligans, omdat er over Rotterdam en Joden werd geroepen. Laat de politie eerst eens wat uitzoeken voordat ze reageren. Ach, zo gaat het altijd. Het is het makkelijkst de hooligans de schuld te geven. We staan al jaren in een kwaad daglicht. Maar mensen weten niet dat hooligans niet alleen maar vechten en dingen slopen. Wij weten wat broederschap betekent.

Ik kom uit een echt boerendorp. Iedereen kent elkaar en loopt bij elkaar binnen. Heb je daar ruzie, dan ga je met elkaar op de vuist. Soms werd iemand de kroeg uitgezet, dan ging diegene een mes halen en stak hij de portier neer. Ik kijk er al niet eens meer van op. Ik ben te hard geworden om me er nog over te verbazen.

Op de kleuterschool merkten ze al dat ik anders was. Ik was drukker en had meer aandacht nodig. Daarom ging ik naar het speciaal onderwijs. Ik werd weggestuurd in de derde klas van de middelbare school. Toen had ik al een hoop waarschuwingen en schorsingen gehad. Ik spijbelde veel, kwam vaak te laat. Ik had vroeger altijd ruzie met mijn moeder. Mijn beide tantes en oma overleden toen ik jong was, daar had ik het moeilijk mee. Mijn familie is alles voor me.

Ik was iemand die voor de zwakkeren opkwam. Als op school een jongen werd gepest, sprong ik ertussen. Dan werd ik gestraft, terwijl ik alleen wilde helpen. Ik doe graag stoer, maar ik praat nooit ergens over. Ik sla alles op en vertel het pas als de bom barst. Dan gooi ik ook alles eruit. Negen van de tien keer is het dan te laat.

Alles wat een jonge crimineel doorloopt, heb ik meegemaakt. Bij Bureau Jeugdzorg wilden ze me niet meer hebben. Ik moest een cursus volgen, samen met ex-gedetineerden en gedetineerden. Dan moest je in een kringetje vertellen wat je had gedaan en hoe je het anders had kunnen oplossen. Je leeft in een wereld waar je niet over nadenkt. Je probeert niet aan je ouders te denken, alleen aan je zelf.

Het liefst denk je helemaal niet na. Het gebeurt je. Dan kwam ik weer met bebloede handen thuis. Vroeg mijn moeder wat ik nu weer had gedaan. En maar zeggen dat er niks was gebeurd. Je weet: ik krijg straf, ik moet voorkomen, jammer dan. Pas later bedenk je je: hoe kon ik zo stom zijn geweest.

Vechtsporten

Stelen heb ik nooit gedaan. Ik haalde wel veel kattenkwaad uit. Ruiten ingooien, banden lekprikken, stiekem roken en drinken. Kleine dingetjes werden steeds erger. Ik was altijd met mijn beste vriend samen, we gingen aan vechtsporten doen en fitnessen om onze agressie kwijt te raken. Maar dat lukte niet. We waren voor niets en niemand bang. Zo zijn we ook bij Feyenoord gekomen.

Nadat je jezelf had bewezen door met hen mee te doen, kregen ze bij de harde kern respect voor je. Ik stond altijd vooraan en liep voor niemand weg. Dood slaan ze me toch niet, dacht ik. En krijg ik wat klappen, jammer dan.

Er zijn maar een paar regels waaraan je je in de groep moet houden. Dat je voor iemand en voor de hele groep klaarstaat als er wat gebeurt. Dag en nacht. Als iemand trouwt, zijn we erbij. Kan iemand zijn rekeningen niet meer

Politieagenten met getrokken pistool tijdens het feest Sunset Grooves op het strand van Hoek van Holland op zaterdag 22 augustus 2009.

Video still van de internetsite YouTube.

betalen, dan lappen we geld met z'n allen. Boetes van de politie delen we ook.

De buitenstaanders horen alleen dat wij stenen gooien. We gaan voor elkaar door het vuur, we staan voor elkaar. Vriendschap staat op één. De nephooligans heb je zo door. Ooit stond een jongen te vertellen wat hij allemaal had gedaan en hoe stoer hij wel niet was. Maar opscheppen is juist het domste dat je kunt doen. Het gaat erom je mond te houden. Jij weet niks, ik weet niks, klaar.

Ik denk dat we nog heel lang met elkaar blijven omgaan. We zien elkaar ook buiten de wedstrijden om en gaan soms met z'n allen uit eten. Het is niet alleen het voetbal dat ons bindt.

Als je wegloopt, ben je de lul. Ik heb weleens iemand gepakt zien worden die was weggelopen. Die jongen heeft het er niet goed vanaf gebracht. Maar dat had hij kunnen weten. Je loopt niet weg als je vrienden in gevaar zijn.

Wij helpen jou ook als je het moeilijk hebt. We lachen ook met jou, huilen met jou. Als ik door vier agenten in elkaar wordt geslagen, spring je ertussen. Al roep je maar dat ze me los moeten laten of probeer je me weg te slepen. Je hoeft geen agenten te gaan slaan, maar probeer wat.

We hebben weleens staan knokken tegen Ajacieden. Een vriend kreeg een ketting tegen zijn hoofd, maar we liepen niet weg. We lopen voor niemand weg. In de kroeg proberen we het tegenwoordig eerst pratend op te lossen. Als we los gaan, moet er eerst veel gebeurd zijn.

Of je kunt afhaken? Liever niet, natuurlijk. Als iemand naar me

toekomt en zegt dat hij het niet meer trekt om altijd voor zijn vrienden klaar te staan, is dat zijn beslissing. Dat moeten we accepteren, maar hij hoeft bij ons niet meer aan te kloppen.

Eer verdedigen

Het gaat er ook om je eer te verdedigen. Als je wegloopt, zeggen ze bij andere clubs dat ze bij Feyenoord bang zijn. Dus blijf je staan. Je hoort mensen vaak zeggen: Feyenoord speelde de laatste jaren kut, maar de supporters waren er altijd. Want we zijn de trouwste fans die er zijn. Ik zeg altijd: Feyenoorder word je niet, dat ben je bij je geboorte. Die liefde moet je overgedragen krijgen van huis uit.

Toen ik 6 was, ging ik met mijn oom voor het eerst naar De Kuip. Ik kwam er pas jaren later achter dat de hooligans toen de baas waren bij Feyenoord. Ze hadden de club in handen, zeker midden jaren negentig. Als er werd gewonnen, lieten we ons horen, maar ook als het kut ging. Als het nodig was, gingen we verhaal halen bij de directie. Negen van de tien keer werd de trainer of de manager ontslagen.

In die tijd werden de prestaties van Feyenoord beter en zo kwam ook het hooliganisme op. We speelden Europese wedstrijden en werden steeds groter en bekender. Een aantal hooligans werd steeds gekker en agressiever.

Het aantal confrontaties met hooligans groeide. Met als grootste clash in 1997 de slag langs de snelweg bij Beverwijk, waarbij Ajax-hooligan Carlo Picornie omkwam. Zo maakten de Feyenoord-hooligans ook over de grenzen snel naam.

'Ik heb gevechten meegemaakt

in het buitenland. Bijvoorbeeld in Nancy, in 2007. Ik wil nog steeds rechtzetten wat daar is gebeurd, ook al denkt iedereen dat we uit onszelf de stad hebben gesloopt. We zongen en vierden feest op straat. Er was niks aan de hand tot dat een groep jongeren zich tegen ons keerde. En omdat wij een bakkie op hadden, brak de pleuris uit.

De politie wist zich er geen raad mee, dus liep het uit de hand. Van de duizend Feyenoorders die er waren, bleven er misschien tweehonderd staan. Maar die deinsden ook nergens voor terug.

Als ik een gummiknuppel in mijn nek krijg, is dat jammer dan. Binden ze weer tie-wraps om mijn handen, jammer dan. Ik denk bij mezelf: alles komt goed. Als ik deze week niet vrijkom, dan de volgende week wel.

De Voetbalwet heeft het voor ons wel lastiger gemaakt. Vroeger werd je na een paar uur vrijgelaten. Dan kreeg je nog effe een klap tegen je hoofd en dat was het. Nu krijg je bijna altijd een stadionverbod als je wat uitvreut.

Bij de politie vinden ze dat prachtig. Ik heb weleens tegenover een ME'er gestaan en gezegd: ik moet erdoor, want mijn club gaat naar de kloten. Zei hij: dan moet je maar voor een echte club worden. Zo'n ME'er. Dan krijg je weer een pets in je rug. Ze zoeken je op, weten wie je bent. Maar bang voor de ME ben ik niet. Nooit geweest ook.

Agenten stralen niks uit in Nederland. Natuurlijk lopen er rond van 2 meter groot en 2 meter breed. Die gaan geen meter voor je opzij. Waarom zijn ze niet allemaal zo? Waarom lopen er agenten bij met een dikke pens en zo'n reet?

Sorry hoor, maar ik word niet bang van de vrouwen die ze tegen ons inzetten.

De politie moet gezag uitstralen. Net als wij. In de Kuip zijn wij de baas en niemand anders. Zo is het bij de Spaanse politie ook. Daar zijn ze zo corrupt als wat. En tegelijk keihard, met hun dikke nekke en grote klauwen. Ze zeggen nooit wat. Maar als je een agent verkeerd aankijkt, krijg je een grote bek. Kijk je nog een keer, dan hoekt hij je neer. Ze lachen jou uit en niet andersom.

Hier zijn ze veertig centimeter te klein en dertig kilo te zwaar. Ik moet er gewoon om lachen als zo'n klein pikkie met een te groot uniform mij wil oppakken. Negen van de tien keer durven ze niet eens wat te doen.

Meppen

ME'ers zijn precies hetzelfde als de hooligans. Ze kicken toch op vechten? Natuurlijk vinden ze het lekker om te meppen, anders zaten ze niet bij de ME. Als zij je provoceren en je erop ingaat en vervolgens wordt opgepakt, staat in de krant: Feyenoord-hooligans versjteren dit en dat. Het is triest dat zij er ook van genieten om iemand op zijn rug te slaan of vol op zijn kuiten te rammen.

Ik heb meegemaakt dat een ME'er een oed mannetje de sloot in sloeg. Of een gehandicapte die door een charge heen liep. Je kunt zeggen, dat mag niet, maar die jongen was in paniek en wilde alleen zo snel mogelijk weg. Bij Feyenoord-Ajax werden drie jaar geleden 800 man klemgezet en opgepakt. Toen ik naar mijn politiecel werd gebracht, zaten een moeder en haar kind te wachten tot ze

weer naar huis mochten. 'Maar mama, ik ben toch lief?', vroeg dat jochie. Toen ben ik door het lint gegaan en heb ik geroepen: waar zijn jullie eigenlijk mee bezig!

Het maakt de ME niks uit. Ze geven een waarschuwing, dan volgt een charge en tikken ze iedereen neer die er nog staat. Pech voor jou. Ze slaan om zich heen en aan jou de taak te blijven staan.

Wij genieten ervan, maar zij net zoveel. Ze zitten in dat busje te wachten en als je er dan op slaat of ze een grote bek geeft, hoor je ze roepen: kut-kakkerlakken! Of ze roepen: *We love you Ajax!* Alleen maar om je op te fokken. Ze hebben me weleens geslagen, en weer, en weer. Maar ik viel niet om. Dan denk ik: jullie zijn zo laag. Waarom dagen jullie me uit om me vervolgens te kunnen slaan?

Het is een kat-en-muisspel. Maar soms waren zij ook in de minderheid. Toen waren ze bang en gingen wij er vol in. Eindelijk was het één tegen één. Dat was leuk. Zij een knuppel, wij niks. Ik denk dat ze aardig op hun kloten hebben gehad.

Ik zal nooit met zijn allen iemand pakken. Altijd één op één. Als een vriend van ons ruzie heeft in de kroeg, zoekt hij het maar mooi uit met diegene. Maar we staan altijd in de buurt, als het nodig is.

Natuurlijk komen er wapens voor. Maar dat is op straat niet anders. Het is voor ons eerder pakken wat je pakken kunt. Daarom geeft het ook een kick om met dingen te gooien die je op straat vindt. Je hebt niks, je kunt niks, je mag niks.

Dat vind ik ook zo jammer aan uitgaan. Je moet tegenwoordig op-

passen dat iemand een mes in je rug zet. Vechten is voor ons man tegen man, met je blote vuisten. Pistolen? Dat zijn dingen uit tekenfilms. De politie gebruikt ze, wij niet. Ik wil er ook niks mee te maken hebben.

Ik heb het sowieso niet op drugs en wapens. Anderen helaas wel. Dan sta je weer tegenover jongens met kettingen en scootersloten. Op het moment dat ze je slaan, voel je niks. Later komt de pijn pas.

Adrenaline

Vroeger werd ik weleens op straat herkend door hooligans van een andere club. Dan wilden ze je bang maken. 'We maken je af', zeiden ze dan. Maar dat zeiden ze altijd. Ik voelde door de adrenaline ook geen angst. Gelukkig hebben ze me de afgelopen drie jaar niet meer herkend.

Ik ben rustiger geworden, zoek minder snel de confrontatie. Als iemand drie keer tegen me aanloopt, zeg ik: moet je een biertje misschien of mijn nummer, omdat je zo graag aan me zit? Ik hoef niet meer zo nodig te knokken. Dan is mijn hele avond weer verneukt.

Ik kreeg ooit een klap van iemand en liep weg. Toen keek hij me aan. Ik zeg: jongen, als ik je pak, breekt ik je nek. Mijn vader zei me ooit: als je wegloopt, pak je ze veel harder. Maar daar moest ik wel achterkomen.

Eén agent hoop ik nooit meer tegen te komen. Hij had me opgepakt en heeft me de hele nacht verhoord. Hij schreef alles op wat ik zei, maar vroeg me ook: waar ben je mee bezig? Je hebt geen werk meer en geen geld als je zo door-

gaat. Aan het eind van het gesprek zei hij: als ik jou nog een keer zie, naai ik je zo hard. En nu wegwezen. Toen verscheurde hij de aanklacht.

Sinds ik met mijn vriendin ben, ben ik ook niet meer opgepakt. Ze wil niet weten wat ik doe en dat hoeft van mij ook niet. Ik weet wat ik ermee op het spel zet. Het is iets tussen mij en de anderen. Wat bij Feyenoord gebeurt, blijft daar. Maar ik word ook ouder, denk over de toekomst na. Ik wil ooit kinderen en die staan vanaf dat moment op één, samen met mijn vriendin. Dan pas komt Feyenoord.

Of ik er spijt van heb? Ik heb alles met mijn volle verstand gedaan en geboet voor mijn daden. Je moet uit het leven halen wat erin zit. Ik zou me ook nooit voor iemand schamen. Maar het spijt me wel dat ik mijn ouders heb teleurgesteld.

Niet liegen, zeiden ze altijd. Maar ik dacht niet na bij wat ik deed. Ik wilde alleen maar vechten. Ik keek ook tegen niemand op, behalve tegen mijn ouders.

Mijn moeder kon niet slapen als ik weg was. Mijn vader dronk nooit, omdat hij bang was dat er wat met me zou gebeuren en hij anders geen auto meer kon rijden. Gelukkig lust hij nu wel een goede borrel.

Ik heb mijn ouders veel aangedaan. Het ergste was dat mijn vader me ging negeren. Hij was teleurgesteld, dat deed veel pijn. Nu kunnen we er om lachen. Toen we met Kerst met z'n allen zaten te eten, zei hij: 'Als je ooit een kind krijgt, hoop ik dat het niet zo'n teringventje wordt als jij.'